Torstai 28. marraskuuta 2019

P9_TA(2019)0079

YK:n ilmastokokous 2019 (COP 25)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. marraskuuta 2019 vuonna 2019 Madridissa Espanjassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 25) (2019/2712(RSP))

(2021/C 232/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (ilmastonmuutossopimus, UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,

— ottaa huomioon sopimuspuolten 21. konferenssissa (COP 21) Pariisissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyn Pariisin sopimuksen,

— ottaa huomioon sopimuspuolten 24. konferenssin (COP 24), Kioton pöytäkirjan osapuolikokouksen 14. istunnon (CMP 14) ja Katowicessa Puolassa 2.–14. joulukuuta 2018 pidetyn Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin ensimmäisen istunnon kolmannen osan (CMA1.3),

— ottaa huomioon ilmastonmuutossopimuksen osapuolten konferenssin puheenjohtajiston 1. marraskuuta 2019 tekemän päätöksen hyväksyä tulevana puheenjohtajavaltiona toimivan Chilen hallituksen ehdotuksen COP 25 -kokouksen pitämisestä Madridissa Espanjassa 2.–13. joulukuuta 2019,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteet,

— ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 23. syyskuuta 2019 järjestämän ilmastohuippukokouksen,

— ottaa huomioon 25. lokakuuta 2018 antamansa päätöslauselman vuonna 2018 Katowicessa Puolassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 24) ([1]),

— ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmastonmuutoksesta: eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta Pariisin sopimuksen mukaisesti ([2]),

— ottaa huomioon 28. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” (COM(2018)0773),

— ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2019 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon 4. lokakuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät,

— ottaa huomioon Latvian ja komission 6. maaliskuuta 2015 esittämät EU:n ja sen jäsenvaltioiden suunnitellut kansallisesti määritellyt panokset ilmastonmuutossopimukseen,

— ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) erityisraportin ilmaston lämpenemisestä 1,5 celsiusasteella, viidennen arviointikertomuksen (AR5) ja sitä koskevan tiivistelmäraportin, erityisraportin ilmastonmuutoksesta ja maaperästä sekä erityisraportin valtameristä ja kryosfääristä ilmaston muuttuessa,

([1]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0430.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0217.

— ottaa huomioon ilmastonmuutokseen sopeutumista käsittelevän kansainvälisen komission (Global Commission on Adaptation) lippulaivaraportin ilmastonmuutokseen sopeutumisesta,

— ottaa huomioon marraskuussa 2018 julkaistun YK:n ympäristöohjelman (UNEP) päästökuilua koskevan 9. tiivistelmäraportin ”Emissions Gap Report 2018” ja sen 4. raportin sopeutumiseroista ”Adaptation Gap Report 2018”,

— ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2019 julkaistun Euroopan ympäristöviraston indikaattoriarvioinnin ”Economic losses from climate-related extremes in Europe”,

— ottaa huomioon maaliskuussa 2019 julkaistun Maailman ilmatieteellisen järjestön (WMO) lausunnon ”Statement on the State of the Global Climate in 2018” ja 22. marraskuuta 2018 julkaistun WMO:n 14. Greenhouse Gas Bulletin -tiedotteen,

— ottaa huomioon COP 24 -ilmastokokouksen yhteydessä allekirjoitetut Sleesian julkilausuman yhteisvastuusta ja oikeudenmukaisesta siirtymästä, Sleesian ministerikokouksen antaman metsiä ja ilmastonmuutosta koskevan Forests for Climate -julkilausuman sekä sähköistä liikkuvuutta ja päästötöntä liikennettä koskevan Driving Change Together -kumppanuuden,

— ottaa huomioon 29. toukokuuta 2019 julkaistun biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IPBES) päätöksentekijöille tarkoitetun yhteenvedon biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja koskevasta maailmanlaajuisesta arviointiraportista,

— ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman toimintasuunnitelmasta luontoa, ihmisiä ja taloutta varten ([3]),

— ottaa huomioon YK:n ilmastohuippukokouksen 2019 tieteellisen neuvoa-antavan ryhmän koolle kutsuman viimeisimmän ilmastotiedekokouksen korkean tason tiivistelmäraportin ”United in Science”,

— ottaa huomioon huhtikuussa 2019 tehdyn ilmastonmuutosta koskevan Eurobarometri-tutkimuksen,

— ottaa huomioon neuvostolle (O-000029/2019 – B9-0055/2019) ja komissiolle (O-000030/2019 – B9-0056/2019) esitetyt kysymykset vuonna 2019 Madridissa Espanjassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 25),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 136 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 2 kohdan,

A. toteaa, että Pariisin sopimus tuli voimaan 4. marraskuuta 2016; toteaa, että 19. marraskuuta 2019 mennessä ilmastonmuutossopimuksen 197 sopimuspuolesta 187 oli jättänyt YK:lle ratifioimis-, hyväksymis- ja liittymiskirjat;

B. toteaa, että 6. maaliskuuta 2015 EU ja sen jäsenvaltiot esittivät suunnitellut kansallisesti määritellyt panoksensa ilmastonmuutossopimukseen, mikä merkitsee sitoutumista sitovaan vähennystavoitteeseen, jonka mukaan EU:n sisäisiä kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään vuoteen 2030 mennessä vähintään 40 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna;

C. ottaa huomioon, että Pariisin sopimuksen allekirjoittajien antamat tähänastiset sitoumukset eivät ole riittäviä yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi; ottaa huomioon, että tämänhetkiset EU:n ja jäsenvaltioiden esittämät kansallisesti määritellyt panokset eivät ole Pariisin sopimuksessa asetettujen tavoitteiden mukaisia, minkä vuoksi niitä on tarkistettava;

D. ottaa huomioon, että IPCC:n ilmaston lämpenemistä 1,5 celsiusasteella koskevasta raportista käy ilmi, että 1,5 celsiusasteen lämpötilan nousun vaikutukset ovat todennäköisesti huomattavasti lievempiä kuin 2 celsiusasteen lämpötilan nousun vaikutukset;

([3]) EUVL C 356, 4.10.2018, s. 38.

Torstai 28. marraskuuta 2019

E. ottaa huomioon, että neljä viime vuotta (2015–2018) olivat maailmanlaajuisten tietojen mukaan kaikkien aikojen neljä lämpimintä vuotta ja että vuonna 2018 maailman hiilipäästöt olivat ennätyksellisen suuret; ottaa huomioon, että heinäkuu 2019 oli kuumin koskaan tilastoitu kuukausi ja että vuosi 2019 jatkaa samaa suuntausta, joten ajanjakso 2015–2019 on WMO:n mukaan kuumin tilastoitu viisivuotisjakso;

F. ottaa huomioon, että WMO:n mukaan maailmanlaajuinen hiilidioksidipitoisuus oli 407,8 miljoonasosaa (ppm) vuonna 2018 eli 2,2 miljoonasosaa korkeampi kuin vuonna 2017 ja että hiilidioksidipitoisuuksien arvioidaan yltävän 410 miljoonasosaan tai jopa ylittävän sen vuoden 2019 loppuun mennessä;

G. ottaa huomioon, että 185 maassa eri puolilla maailmaa on järjestetty ilmastolakkoja osana maailmanlaajuista liikettä ja että syyskuussa 2019 ennätykselliset 7,6 miljoonaa ihmistä lähti kaduille osoittamaan mieltään historian laajimmissa ilmastomielenosoituksissa;

H. ottaa huomioon, että Pariisin sopimuksen johdanto-osassa todetaan, ”että on tärkeää varmistaa kaikkien ekosysteemien, myös valtamerien ekosysteemien, toimintakyvyn säilyminen” ja että ilmastonmuutossopimuksen 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa korostetaan, että sopimuspuolten on edistettävä kaikkien kasvihuonekaasujen nielujen ja varastojen kestävää hoitoa, biomassa, metsät ja valtameret sekä muut manner-, rannikko- ja meriekosysteemit mukaan luettuina, sekä niiden suojelemista ja lisäämistä;

I. ottaa huomioon, että COP 25 -kokouksen tuleva puheenjohtajavaltio Chile on jo ilmoittanut aikovansa painottaa valtamerien roolia ilmaston lämpenemisen torjumisessa ja että tämä päätös on entistäkin järkevämpi sen jälkeen, kun IPCC julkaisi uuden hälyttävän raportin valtamerien lämpenemisestä;

J. toteaa, että metsät vaikuttavat osaltaan merkittävästi ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen; ottaa huomioon, että kasvavat metsät imevät itseensä noin 10 prosenttia EU:n kasvihuonekaasupäästöistä; toteaa, että metsäkadon osuus maailmanlaajuisista kasvihuonekaasupäästöistä on lähes 20 prosenttia ja siihen vaikuttavat erityisesti lisääntynyt tehokarjankasvatus sekä soijan- ja palmuöljyntuotanto, myös EU:n markkinoita varten; katsoo, että EU:n olisi vähennettävä epäsuoraa vaikutustaan metsäkatoon (ns. epäsuorasti aiheutettu metsäkato), josta se on vastuussa;

K. ottaa huomioon, että parlamentti on useaan otteeseen, muun muassa 14. maaliskuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa ilmastonmuutoksesta, pyytänyt komissiota tarkastelemaan hiilidioksidin hinnoittelua aloilla, jotka eivät vielä kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään;

L. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos vaikuttaa suhteettoman paljon kehitysmaihin, vaikka niiden hiilidioksidipäästöt ovat paljon pienemmät kuin kehittyneillä mailla;

1. muistuttaa, että ilmastonmuutos on yksi ihmiskunnan suurimpia haasteita ja että kaikkien valtioiden ja toimijoiden kautta maailman on tehtävä parhaansa sen torjumiseksi; korostaa, että hyvissä ajoin tehty kansainvälinen yhteistyö, solidaarisuus sekä johdonmukainen ja tinkimätön sitoutuminen yhteisiin toimiin ovat ainoa ratkaisu koko maapallon tulevaisuuden turvaamista koskevan yhteisen vastuumme kantamiseen;

2. toteaa, että ilmastonmuutoksen vakavat riskit kuuluvat ihmisten suurimpiin huolenaiheisiin; muistuttaa, että vuonna 2019 tehdyn Eurobarometri-tutkimuksen mukaan 93 prosenttia EU:n kansalaisista pitää ilmastonmuutosta vakavana ongelmana; panee tyytyväisenä merkille, että ihmiset kaikkialla maailmassa ja erityisesti nuorempi sukupolvi ovat yhä aktiivisempia ilmastotoimien alalla; suhtautuu myönteisesti näiden kehotuksiin asettaa yhdessä korkeampia tavoitteita ja toimia nopeasti, jotta saavutetaan Pariisin sopimuksen tavoitteet eikä ylitetä 1,5 celsiusasteen rajaa; kehottaa kansallisia, alueellisia ja paikallisia hallintoja sekä EU:ta ottamaan nämä kehotukset huomioon;

3. toteaa, että julkinen tuki on välttämätöntä kunnianhimoisen ja osallistavan EU:n ilmastopolitiikan ja -toimien onnistumisen kannalta; katsoo, että tämä olisi otettava huomioon EU:n toimissa ilmastonmuutoksen torjumiseksi;

4. toteaa, että eteläisen pallonpuoliskon maat kantavat jo nyt sekä tulevaisuudessa suurimmaksi osaksi ilmastonmuutoksen taakan, että eteläisen pallonpuoliskon maat ovat haavoittuvampia ilmastonmuutoksen kielteisille vaikutuksille kuin pohjoisen pallonpuoliskon maat, että ne kärsivät jo menetyksistä ja vahingoista, että niillä on vähemmän valmiuksia sopeutua ja että ne ovat vaikuttaneet ilmastokriisiin selvästi vähemmän kuin pohjoisen pallonpuoliskon maat;

5. muistuttaa, että Pariisin sopimuksen johdanto-osassa tunnustetaan oikeus terveyteen keskeiseksi oikeudeksi; korostaa, että ilmastonmuutossopimuksen 4 artiklan 1 kohdan f alakohdassa todetaan, että sopimuspuolten olisi sovellettava ”asianmukaisia menetelmiä, esimerkiksi kussakin maassa laadittuja ja päätettyjä vaikutusten arviointeja, joiden tavoitteena on minimoida sellaisia talouteen, kansanterveyteen ja ympäristön laatuun kohdistuvia haitallisia vaikutuksia, jotka aiheutuvat ilmastonmuutoksen heikentämiseksi tai siihen sopeutumiseksi suoritetuista hankkeista ja toimista”; katsoo, että terveys olisi sisällytettävä ilmastonmuutossopimukseen liittyviin kansallisiin sopeutumissuunnitelmiin ja kansallisiin tiedonantoihin;

6. pitää valitettavana, että terveys ei sisälly ilmastonmuutokseen liittyviin kestävän kehityksen tavoitteiden indikaattoreihin; panee kuitenkin merkille, että tilanne on korjaantumassa Maailman terveysjärjestön (WHO) ja ilmastonmuutossopimuksen sihteeristön tekemillä akateemisilla tutkimusaloitteilla; pitää myönteisenä 23. syyskuuta 2019 annettua YK:n korkean tason poliittista julistusta yleisestä sairausvakuutusturvasta;

7. toteaa, että useimpien kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen on lähes mahdotonta, ellei COP 21 -kokouksessa sovittuja ilmasto- ja ympäristötavoitteita saavuteta;

8. korostaa, että ilmastonmuutoksen suorat vaikutukset ovat jo nyt havaittavissa; painottaa, että ilmastonmuutokseen sopeutumista käsittelevän kansainvälisen komission raportin mukaan ilmastonmuutos voisi ajaa yli 100 miljoonaa ihmistä köyhyyteen vuoteen 2030 mennessä ja sadot voisivat pienentyä 5–30 prosentilla vuoteen 2050 mennessä, minkä johdosta varsinkin haavoittuvat alueet kärsisivät puutteellisesta ruokaturvasta;

9. korostaa, että hillitsemättömän lämpenemisen odotetaan muokkaavan maailmantaloutta vähentämällä keskituloja maailmanlaajuisesti noin 23 prosentilla vuoteen 2100 mennessä ja lisäämällä tuloeroja maailmanlaajuisesti; korostaa, että aiempien ennusteiden vastaisesti odotetut maailmanlaajuiset menetykset ovat lähes lineaarisia maapallon keskilämpötilan kanssa keskimääräisten menetysten ollessa johtavissa malleissa esitettyjä moninkertaisesti suurempia ([4]);

Ilmastotoimien tieteellinen perusta

10. korostaa, että ilmaston lämpenemistä 1,5 celsiusasteella koskeva IPCC:n erityisraportti on kattavin ja ajantasaisin tieteellinen arvio Pariisin sopimuksen mukaisista etenemistavoista ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemiseksi; korostaa, että raportin mukaan maailmanlaajuiset kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt on saatava aikaan viimeistään vuonna 2067 ja vuotuisia maailmanlaajuisia kasvihuonekaasupäästöjä on vähennettävä enintään 27,4 gigatonniin hiilidioksidiekvivalenttia vuodessa vuoteen 2030 mennessä, jotta olisi hyvä mahdollisuus pitää maapallon lämpötilan nousu alle 1,5 celsiusasteessa vuoteen 2100 mennessä ilman, että tavoitetta ylitetään, tai niin, että ylitys on vähäinen; korostaa, että näiden tulosten valossa ja Pariisin sopimuksen mukaisesti EU:n on maailmanlaajuisena johtajana ja yhdessä muiden globaalien talouksien kanssa pyrittävä saamaan aikaan kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt mahdollisimman pian ja viimeistään vuonna 2050;

11. korostaa, että ilmastonmuutosta ja maaperää koskevassa IPCC:n erityisraportissa painotetaan ilmaston lämpenemisen erityisen vakavia vaikutuksia maaperään; on huolissaan siitä, että ihmisen aiheuttama maaperän huonontuminen, joka johtuu pääasiassa kestämättömistä maatalouskäytännöistä, ja maankäytöstä aiheutuvien häiriöiden, kuten metsäpalojen, lisääntyminen heikentävät entisestään maaperän kykyä toimia hiilinieluna; painottaa, että näiden vakavien seurausten odotetaan pahenevan, jos vallitsevat maailmanlaajuiset suuntaukset jatkuvat;

12. korostaa, että IPCC:n erityisraportissa valtameristä ja kryosfääristä ilmaston muuttuessa tähdennetään, että ilmastomekanismit ovat riippuvaisia valtamerien ja merien ekosysteemien terveydestä ja että näihin ekosysteemeihin vaikuttavat tällä hetkellä ilmaston lämpeneminen, saastuminen, merten biologisen monimuotoisuuden liiallinen hyväksikäyttö, merenpinnan kohoaminen, happamoituminen, happivaje, meren helleaallot, jäätiköiden ja merijään ennennäkemätön sulaminen sekä rannikoiden eroosio; korostaa lisäksi raportin tuloksia, jotka koskevat meriekosystee-

([4]) Burke, M. ja muut, ”Global non-linear effect of temperature on economic production”, *Nature*, osa 527, s. 235–239.

meihin, rannikkoyhteisöihin ja elinkeinoihin kohdistuvien riskien lisääntymistä; muistuttaa, että valtameret ovat osa ratkaisua, jonka avulla voidaan hillitä ilmastonmuutosta ja sopeutua sen vaikutuksiin; korostaa, että COP 25 -kokous on kaikkien aikojen ensimmäinen ”sininen COP-kokous”; kehottaa siksi EU:ta asettamaan valtameret tärkeälle sijalle Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja eturintamaan meneillään olevissa kansainvälisissä ilmastoneuvotteluissa;

13. on huolissaan YK:n ympäristöohjelman päästökuilua koskevan vuoden 2018 raportin tuloksista, erityisesti siitä, että nykyiset ehdottomat kansallisesti määritellyt panokset eivät ole läheskään riittäviä, jotta voidaan noudattaa Pariisin sopimuksen mukaista selvästi alle 2 celsiusasteen lämpenemisrajaa, vaan niiden ennakoidaan johtavan arviolta 3,2 celsiusasteen ([5]) lämpenemiseen vuoteen 2100 mennessä olettaen, että ilmastotoimet jatkuvat johdonmukaisesti koko 2000-luvun ajan; korostaa, että on olemassa suuri vaara, että 3,2 celsiusasteen lämpenemisen myötä saavutetaan tietyt kriittiset pisteet ja seurauksena on vielä voimakkaampi lämpeneminen;

14. on huolissaan YK:n ilmastohuippukokouksen 2019 korkean tason tiivistelmäraportissa ”United in Science” esitetyistä tuloksista, erityisesti siitä, että hiilestä aiheutuvat päästöt alkoivat kasvaa uudelleen vuonna 2017 ja että fossiilisista polttoaineista peräisin olevien hiilidioksidipäästöjen vuotuinen kasvu saavutti uuden huipun vuonna 2018, mikä on johtanut hälyttäviin ja ennennäkemättömiin kasvihuonekaasupitoisuuksiin ilmakehässä;

15. korostaa, että kansallisesti määriteltyjen panosten nykyinen tavoitetaso olisi nostettava viisinkertaiseksi, jotta 1,5 celsiusasteen raja ei ylittyisi; painottaa, että tämä maailmanlaajuinen tavoite on edelleen teknisesti toteutuskelpoinen ja että siitä koituisi lukuisia sivuhyötyjä ympäristölle ja kansanterveydelle;

16. korostaa, että WHO:n mukaan ilmastonmuutos vaikuttaa sosiaalisiin ja ympäristöön liittyviin terveyttä määrittäviin tekijöihin (puhdas ilma, turvallinen juomavesi, riittävä ravinto ja turvallinen asuinsija) ja että aliravitsemuksen, malarian, ripulin ja lämpörasituksen odotetaan aiheuttavan vuosittain 250 000 lisäkuolemantapausta ajanjaksolla 2030–2050, sillä äärimmäisen kuumat ilman lämpötilat vaikuttavat suoraan sydän- ja verisuonitaudeista ja hengityselinten sairauksista aiheutuviin kuolemiin erityisesti ikääntyneiden ja haavoittuvassa asemassa olevien ihmisten keskuudessa; korostaa, että ilmastonmuutoksella on tulvien, helleaaltojen, kuivuuden ja tulipalojen kautta merkittävä vaikutus ihmisten terveyteen, mukaan lukien aliravitsemus, mielenterveys, sydän- ja verisuonitaudit, hengityselinsairaudet ja vektorivälitteiset taudit; toteaa, että hygieniaolosuhteiden huononeminen sekä juomaveden ja terveydenhoitopalvelujen rajallinen saatavuus vaarantavat naisten terveyden etenkin raskauden aikana;

17. korostaa, että biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja koskevassa IPBES:n maailmanlaajuisessa arviointiraportissa 2019, IPCC:n erityisraportissa ilmastonmuutoksesta ja maaperästä, IPCC:n erityisraportissa valtameristä ja kryosfääristä ilmaston muuttuessa sekä ilmastonmuutokseen sopeutumista käsittelevän kansainvälisen komission lippulaivaraportissa todetaan, että ilmastonmuutos on yksi merkittävimmistä biologisen monimuotoisuuden häviämiseen ja maaperän huonontumiseen vaikuttavista välittömistä tekijöistä; korostaa, että ilmastonmuutoksen kielteisten vaikutusten luontoon ja biologiseen monimuotoisuuteen, ekosysteemipalveluihin, valtameriin ja elintarviketurvaan ennustetaan olevan yhä merkittävämpiä tulevina vuosikymmeninä;

18. muistuttaa, että runsashiilisten ekosysteemien, kuten turvemaiden, kosteikkojen, luonnonlaidunten, mangrovemetsien ja koskemattomien metsien, tiukka suojelu on vaihtoehto, jolla on välitön vaikutus ja jota ei voida mitenkään korvata metsittämisellä, uudelleen metsittämisellä tai huonontuneen maaperän kunnostamisella, koska näillä ei ole välitöntä vaikutusta;

19. huomauttaa, että biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja koskevan IPBES:n maailmanlaajuisen arviointiraportin mukaan uhanalaisia lajeja on tällä hetkellä miljoona; muistuttaa biologisen monimuotoisuuden olennaisen tärkeästä roolista siinä, miten ihminen voi torjua ilmaston lämpenemistä ja mukautua siihen; on huolissaan biologisen monimuotoisuuden vähenemisen vaikutuksista selviytymiskykyymme; korostaa, että biologisen monimuotoisuuden häviäminen ei ole ainoastaan ympäristökysymys, vaan sillä on myös laajempia yhteiskunnallisia ja taloudellisia vaikutuksia;

([5]) YK:n ympäristöohjelma, ”Emissions Gap Report 2018”, s. 21.

EU:n kunnianhimoinen ilmastopolitiikka: EU:n kansallisesti määritellyt panokset ja pitkän aikavälin strategia

20. kehottaa kaikkia ilmastonmuutossopimuksen sopimuspuolia yhteistyössä alueiden ja valtioista riippumattomien toimijoiden kanssa osallistumaan rakentavasti vuoteen 2020 mennessä – jolloin kansallisesti määritellyt panokset on saatettava ajan tasalle – käyttöön otettavaan prosessiin, jotta varmistetaan, että panokset ovat yhteensopivia Pariisin sopimuksessa asetetun pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen kanssa; toteaa, että nykyiset sitoumukset eivät riitä Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseen; korostaa siksi, että maailmanlaajuisten kasvihuonekaasupäästöjen pitäisi lähteä laskuun mahdollisimman pian ja että kaikkien sopimuspuolten, erityisesti EU:n ja kaikkien G20-maiden, olisi tehostettava toimiaan ja saatettava kansallisesti määritellyt panoksensa ajan tasalle vuoden 2020 alkuun mennessä Pariisin sopimuksen mukaisesti;

21. pitää myönteisenä YK:n ilmastohuippukokouksen 2019 aikana käynnistettyä Climate Ambition Alliance -liittoutumaa, johon kuuluu 59 ilmastosopimuksen sopimuspuolta, jotka ovat ilmaisseet aikovansa esittää tehostetun kansallisesti määritellyn panoksen vuoteen 2020 mennessä Pariisin sopimuksen mukaisesti, ja 65 sopimuspuolta, EU mukaan lukien, jotka pyrkivät saamaan aikaan kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt vuoteen 2050 mennessä; pitää kuitenkin valitettavana, etteivät kaikki EU:n jäsenvaltiot olleet valmiita kannattamaan EU:n kansallisesti määriteltyjen panosten tavoitetason nostamista Euroopan parlamentin vaatimuksista huolimatta;

22. korostaa EU:n kunnianhimoisen ja osallistavan ilmastopolitiikan merkitystä, jotta voidaan toimia uskottavana ja luotettavana kumppanina maailmanlaajuisesti, sekä EU:n maailmanlaajuisen ilmastojohtajuuden säilyttämisen merkitystä; painottaa siksi, että EU:n on investoitava tutkimukseen ja teollisesti sovellettaviin innovaatioihin ja edistettävä niitä merkittävästi;

23. kehottaa jälleen kerran EU:n johtajia tukemaan 12. ja 13. joulukuuta 2019 pidettävässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa EU:n pitkän aikavälin tavoitetta saada aikaan EU:n sisäisten kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt mahdollisimman pian ja viimeistään vuonna 2050; kehottaa neuvoston puheenjohtajavaltiota ja komissiota ilmoittamaan tämän tavoitteen ilmastonmuutossopimuksen sihteeristölle mahdollisimman pian kokouksen jälkeen; korostaa, että vuoden 2030 tavoitetasoa on nostettava, jotta voidaan saada aikaan EU:n sisäisten kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt vuoteen 2050 mennessä kustannustehokkaimmalla tavalla ja jotta voidaan välttää turvautuminen hiilenpoistoteknologioihin, jotka aiheuttaisivat merkittäviä riskejä ekosysteemeille, biologiselle monimuotoisuudelle ja elintarviketurvalle; korostaa, että luontopohjaiset ratkaisut ovat EU:n keskeinen väline sen pyrkiessä saavuttamaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteensa; pitää valitettavana, että YK:n ilmastohuippukokous syyskuussa 2019 oli EU:lle hukkaan heitetty tilaisuus asettaa kunnianhimoisempia tavoitteita ja osoittaa johtajuutta Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa; pitää erittäin tärkeänä, että EU lähettää COP 25 -kokouksessa selkeän viestin siitä, että se on valmis vahvistamaan panostaan Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa;

24. kannattaa EU:n kansallisesti määriteltyjen panosten saattamista ajan tasalle siten, että asetetaan koko unionin taloutta koskevaksi EU:n sisäisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteeksi 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä; kehottaa siksi EU:n johtajia tukemaan EU:n kansallisesti määriteltyjen panosten tavoitetason nostamista; katsoo, että tämä olisi tehtävä sisällyttämällä EU:n lainsäädäntöön tavoite ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta mahdollisimman pian ja viimeistään vuonna 2050; kehottaa myös muita globaaleja talouksia saattamaan kansallisesti määritellyt panoksensa ajan tasalle maailmanlaajuisten vaikutusten aikaansaamiseksi;

25. odottaa, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa esitetään kattava ja kunnianhimoinen strategia hiilineutraalin Euroopan toteuttamiseksi viimeistään vuonna 2050, mukaan lukien tavoite EU:n sisäisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä; kehottaa komissiota mukauttamaan kaikkia asiaa koskevia politiikkojaan vastaavasti ja varsinkin ilmasto-, maatalous- ja koheesiopolitiikkojaan;

26. korostaa, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden, kuten uusiutuvia energialähteitä ja energiatehokkuutta koskevien tavoitteiden tehokas täytäntöönpano vuoteen 2030 mennessä, saavuttamiseksi tarvitaan konkreettisia täytäntöönpanotoimia ja täytäntöönpanon valvontaa kansallisella ja EU:n tasolla;

27. korostaa, että kaikkia ilmastotoimia olisi toteutettava oikeudenmukaisen siirtymän periaatetta noudattaen ja tiiviissä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan ja työmarkkinaosapuolten kanssa; katsoo näin ollen, että vahvempi sosiaalinen kumppanuus ja kansalaisyhteiskunnan sitoutuminen sekä kansallisella että EU:n tasolla on perustavaa yhteiskunnan kaikkien osa-alueiden ilmastoneutraaliuden aikaansaamiselle oikeudenmukaisella, osallistavalla ja sosiaalisesti kestävällä tavalla; katsoo, että luontopohjaiset ratkaisut sekä ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden ennallistaminen ja säilyttäminen ovat keskeisiä tekijöitä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa;

Torstai 28. marraskuuta 2019

28. katsoo, että keinona markkinoiden vakauden lisäämiseksi entisestään EU:n olisi hyödyllistä vahvistaa toinenkin, vuotta 2040 koskeva päästövähennysten välitavoite, sillä se voisi lisätä vakautta ja sillä voitaisiin varmistaa, että kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjä koskeva tavoite saavutetaan vuoteen 2050 mennessä; muistuttaa, että tällaisia tavoitteita on päivitettävä säännöllisesti, jotta varmistetaan, että ne ovat yhteensopivia Pariisin sopimuksen täytäntöönpanon kanssa;

29. katsoo, että olisi jatkettava työtä luotettavan mallin kehittämiseksi kulutukseen perustuvan ilmastovaikutuksen mittaamiseen; panee merkille komission perusteellisessa selvityksessä esitetyn päätelmän, jonka mukaan EU:n pyrkimykset vähentää oman tuotannon päästöjä mitätöityvät sellaisten tuotteiden tuonnin vaikutuksesta, joiden hiilijalanjälki on korkeampi, mutta EU on kuitenkin osallistunut merkittävästi päästöjen vähentämiseen muissa maissa lisääntyneen kauppavirran ja vientituotteidensa parantuneen hiilitehokkuuden takia;

30. korostaa, että tarvitaan vahvempaa kansainvälistä kehystä, jotta voidaan suojella maailmanlaajuista biologista monimuotoisuutta, pysäyttää sen nykyinen heikkeneminen ja ennallistaa se mahdollisimman pitkälle; katsoo, että tällaisen kehyksen olisi perustuttava tavoitteisiin ja tiukkoihin sitoumuksiin, jotka muodostuvat kansallisesti määritellyistä panoksista ja muista asianmukaisista välineistä, rahoitussitoumuksista ja valmiuksien vahvistamiseen liittyvistä paremmista takeista sekä viisivuotisesta tarkistusmekanismista, jossa painotetaan tavoitteiden tiukentamista;

COP 25 -kokous Madridissa Espanjassa

31. panee merkille Katowicen COP 24 -kokouksen saavutukset, jotka antoivat lisää puhtia ilmastotoimille, ja Pariisin sopimuksen työohjelman (Katowicen säännöstö) loppuun saattamisen myötä aikaansaadut toimintaohjeet Pariisin sopimusta varten; toteaa kuitenkin, että jotkut Katowicessa keskeneräisiksi jääneet asiat eli Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukaiset mekanismit, on saatettava päätökseen COP 25 -kokouksessa; katsoo lisäksi, että COP 25 -kokouksessa on tehtävä useita täytäntöönpanopäätöksiä erityisesti ilmastonmuutoksen hillitsemisen, siihen sopeutumisen sekä avoimuuden ja tuen aloilla; odottaa, että menetyksiä ja vahinkoja käsittelevän Varsovan kansainvälisen mekanismin tarkistaminen ja sukupuolten tasa-arvoa koskevasta toimintasuunnitelmasta käytävät neuvottelut johtavat COP 25 -kokouksessa onnistuneeseen tulokseen; toteaa, että COP 25 -kokouksessa on vielä käytävä keskusteluja yhteisten aikataulujen sopimiseksi;

32. korostaa, että on tärkeää vahvistaa kansallisesti määritellyille panoksille yhteiset täytäntöönpanokaudet, sillä vaikka monilla ilmastonmuutossopimuksen sopimuspuolilla on viiden tai kymmenen vuoden aikataulut, joillakin on lyhyemmät täytäntöönpanokaudet tai niitä ei ole lainkaan; toteaa, että ristiriitaisten aikataulujen puitteissa jatkaminen voisi vaikuttaa kielteisesti ilmastotavoitteista käytäviin tuleviin neuvotteluihin; katsoo, että kansallisesti määriteltyjen panosten yhteisillä täytäntöönpanokausilla varmistettaisiin, että kaikki sopimuspuolet saattavat sitoumuksiaan ajan tasalle samalla tavoin ja ilmoittavat niistä sekä lisäävät maailmanlaajuisten ponnistelujen kokonaismäärää ja helpottavat niiden ilmaisemista määrällisesti; kannattaa viiden vuoden yhteisen aikataulun käyttöönottoa kaikille vuoden 2030 jälkeistä aikaa koskeville kansallisesti määritellyille panoksille, sillä se vastaa Pariisin sopimuksen tavoitejaksoa ja siitä ei aiheudu vahinkoa muille pitkän aikavälin sitoumuksille, joita sopimuspuolet saattavat noudattaa kansallisesti;

33. pitää myönteisenä sitä, että Chile on yksi niistä kehittyvistä maista, jotka ovat onnistuneimmin toteuttaneet siirtymisen puhtaaseen energiaan, ja erityisesti sitä, että Chilessä aurinkoenergian tuotanto on kasvanut eniten maailmassa; katsoo, että Chilen sitoutumisen ilmastokriisiin puuttumiseen olisi toimittava esimerkkinä monille maille Etelä-Amerikassa ja eri puolilla maailmaa;

34. painottaa, että seuraavien kymmenen vuoden aikana toteutettavat maailmanlaajuiset toimet vaikuttavat ihmiskunnan tulevaisuuteen seuraavien 10 000 vuoden ajan; vaatii siksi komissiota ja kaikkia COP 25 -kokouksen osapuolia toteuttamaan rohkeita ja kunnianhimoisia toimenpiteitä;

35. panee merkille yhteistyöhön perustuvan toimintatavan merkityksen pyrittäessä saavuttamaan kunnianhimoisempia tuloksia ilmastonmuutoksen hillinnässä ja siihen sopeutumisessa sekä kestävän kehityksen ja ympäristötavoitteiden loukkaamattomuuden edistämisessä; korostaa, että näillä pyrkimyksillä on saatava aikaan päästöjen kokonaisvähennys ja vältettävä päästöjen lisääntymistä kansallisesti määriteltyjen panosten kausien aikana tai niiden välillä; on huolissaan siitä, että Bonnissa pidetyssä ilmastonmuutossopimuksen 50:nnessä istuntojen välisessä kokouksessa saavutettiin vain vähän edistystä markkinamekanismien ja muiden kuin markkinamekanismien suhteen;

36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään Pariisin sopimuksen 6 artiklaan liittyviä tiukkoja ja vakaita kansainvälisiä sääntöjä; panee merkille lukuisat ongelmat, joita Kioton pöytäkirjan mukaiset puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) ja yhteistoteutuksen hankkeet ovat aiheuttaneet ympäristötavoitteiden loukkaamattomuudelle ja kestävyydelle; kehottaa estämään porsaanreiät päästövähennysten tilinpidossa tai kaksinkertaisessa laskennassa sekä päästövähennysten lisäisyyden; on huolissaan Kioton pöytäkirjan nojalla liikkeelle laskettujen sallittujen päästömääräyksi-

köiden mahdollisesta käytöstä keinona päästä kansallisesti määriteltyjen panosten tavoitteisiin, koska tämä heikentäisi vakavalla tavalla 6 artiklan mukaisesti vahvistettujen tulevien mekanismien ympäristötavoitteiden loukkaamattomuutta; korostaa, että uusien markkinamekanismien nojalla kaupattavien päästöoikeuksien on oltava lisäisiä ja lisättävä nykyisiin ja tuleviin kansallisesti määriteltyihin panoksiin sisältyviä hillintätoimia; kannattaa sitä, että osa 6 artiklan mukaisten mekanismien tuotosta ohjataan alirahoitettuun sopeutumisrahastoon;

37. katsoo, että COP 25 -kokouksessa olisi määriteltävä uusi tavoitetaso sekä Pariisin sopimuksen täytäntöönpanossa että kansallisesti määriteltyjen panosten seuraavan kierroksen yhteydessä ja että siinä olisi näyttävä vahvempi sitoutuminen ilmastotoimiin kaikilla aloilla maalla ja valtamerissä;

38. pitää erityisen tärkeänä, että poliittisen voimansa ja uskottavuutensa varmistamiseksi EU puhuu COP 25 -kokouksessa yhdellä ja yhtenäisellä äänellä; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita tukemaan EU:n mandaattia neuvottelujen aikana sekä kahdenvälisissä tapaamisissa muiden toimijoiden kanssa;

Metsien rooli

39. muistuttaa, että Pariisin sopimus velvoittaa kaikki sopimuspuolet toteuttamaan toimia hiilinielujen, myös metsien, säilyttämiseksi ja vahvistamiseksi; toteaa, että metsäkadon ja metsien tilan huononemisen pysäyttäminen ja metsien uudelleen kasvamisen salliminen muodostaisivat vähintään 30 prosenttia kaikista ilmaston lämpenemisen rajoittamiseksi 1,5 asteeseen tarvittavista hillintätoimista; painottaa, että kestävästi hoidetut metsät ovat äärimmäisen tärkeitä ilmastonmuutoksen torjunnassa, sillä hiilidioksidi sitoutuu kasvaviin metsiin tehokkaammin, hiilidioksidi varastoituu puutuotteisiin ja fossiilipohjaiset raaka-aineet ja energia korvataan, samalla kun metsäpalojen, tuholaisten ja tautien leviämisen riskit vähenevät; pitää erityisen tärkeinä kannustinkäytäntöjä, joilla ylläpidetään luontaisia hiilinieluja, kuten aarniometsiä ja koskemattomia metsämaaperiä, joita pidetään korvaamattomina EU:n metsien ennallistamistoimien lisäämistä koskevassa komission tiedonannossa;

40. kehottaa kaikkia sopimuspuolia, myös EU:ta ja sen jäsenvaltioita, noudattamaan kansainvälisiä sitoumuksiaan, muun muassa YK:n metsäfoorumin, biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen, metsiä koskevan New Yorkin julistuksen ja kestävän kehityksen tavoitteen 15, erityisesti tavoitteen 15.2, yhteydessä annettuja sitoumuksia, joiden tavoitteena on kaikentyyppisten metsien kestävän hoidon täytäntöönpanon edistäminen, metsäkadon pysäyttäminen, heikentyneiden metsien ennallistaminen sekä metsityksen ja uudelleenmetsityksen lisääminen merkittävästi koko maailmassa vuoteen 2020 mennessä; kehottaa toteuttamaan kaikilla politiikan tasoilla enemmän toimia, joilla estetään Euroopan metsien tilan huononeminen ja palautetaan tarvittaessa niiden hyvä kunto; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan huonokuntoisen ja maatalouskäyttöön sopimattoman maaperän metsitystoimia;

41. katsoo, että kun otetaan huomioon metsien keskeinen rooli ilmastonmuutoksen torjunnassa ja haasteet, joita jotkut eurooppalaiset metsänomistajat kohtaavat äärimmäisen kuivuuden ja tuholaisten vuoksi, komission olisi harkittava kannustinjärjestelmää siltä varalta, että kestävä metsänhoito ei enää ole liiketaloudellisesti kannattavaa;

Sopeutumistoimien avulla saavutettava kyky sietää ilmastonmuutoksen vaikutuksia

42. pitää myönteisenä ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan EU:n strategian täytäntöönpanosta julkaistua komission kertomusta, jossa todetaan, että kaikissa strategian kahdeksassa yksittäisessä toimessa on tapahtunut hieman edistystä; panee kuitenkin merkille, että maailmanlaajuisista päästövähennyspyrkimyksistä huolimatta ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat vääjäämättömiä ja lisäsopeutustoimet ovat elintärkeitä; kehottaa siksi komissiota tarkistamaan strategiaa, koska kertomuksen päätelmissä todetaan, että EU on edelleen altis ilmastovaikutuksille sekä rajojensa sisä- että ulkopuolella; korostaa, että tarvitaan vakuutusalan investointeja ilmastonmuutokseen sopeutumiseen sekä julkisia ja yksityisiä investointeja tutkimukseen ja innovointiin; katsoo, että ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelu, biologisen monimuotoisuuden vähenemisen ja maaperän huonontumisen pysäyttäminen ja kaupunkien sopeutumisen edistäminen ovat painopisteitä;

43. toteaa, että menetyksiä ja vahinkoja koskevassa Pariisin sopimuksen 8 artiklassa todetaan, että osapuolten olisi käsiteltävä ilmastonmuutoksen haittavaikutuksiin liittyviä menetyksiä ja vahinkoja yhteistoiminnan pohjalta; pitää siksi erityisen tärkeänä, että ilmastonmuutoksen vaikutuksille erityisen alttiilla alueilla toteutetaan maailmanlaajuisia tukitoimia;

Torstai 28. marraskuuta 2019

44. muistuttaa, että sopeutumistoimet ovat välttämättömiä kaikissa maissa, jos halutaan minimoida ilmastonmuutoksen kielteiset vaikutukset ja hyödyntää kaikin tavoin ilmastonmuutokseen sopeutuvan kasvun ja kestävän kehityksen mahdollisuudet; painottaa, että kansallisten sopeutumissuunnitelmien ja -toimien kehityksen ja tehokkuuden arvioimiseksi olisi kehitettävä yhdenmukaisia järjestelmiä ja välineitä; pitää valitettavana, että jäsenvaltioiden luonnoksissa kansallisiksi energia- ja ilmastosuunnitelmiksi ei esitetty energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskevia kunnianhimoisia tavoitteita; muistuttaa, että uusiutuvat energialähteet, kuten uusiutuva merienergia, kuuluvat osana kiertotalouteen ja ovat ratkaisu ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemiseen ja niihin sopeutumiseen; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmiaan Pariisin sopimuksen panemiseksi täysimääräisesti täytäntöön;

Ilmastorahoitus ja muut täytäntöönpanokeinot

45. pitää myönteisenä COP 24 -kokouksen päätöstä, jonka mukaan sopeutumisrahasto olisi jatkossakin käytettävissä Pariisin sopimusta varten; panee merkille rahaston merkityksen ilmastonmuutokselle kaikkein alttiimmille yhteisöille ja pitää siksi myönteisenä, että jäsenvaltiot ovat tarjoutuneet maksamaan vapaaehtoisesti rahastoon 10 miljoonaa dollaria vuonna 2019;

46. toteaa, että 37 prosenttia EU:n talousarviosta menee tällä hetkellä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) rahoittamiseen, josta voitaisiin vapauttaa merkittäviä varoja ilmasto- ja ympäristöystävällisten käytäntöjen edistämiseen ja palkitsemiseen maatalousalalla;

47. muistuttaa, että YMP:stä ei pitäisi enää myöntää tukia ympäristölle ja ilmastolle haitalliseen toimintaan, mukaan lukien turvemaiden kuivatus ja kasteluveden liikaotto, eikä maatalousalueella kasvavista puista saisi rangaista;

48. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat suurimpia julkisen ilmastorahoituksen tarjoajia; panee tyytyväisenä merkille, että COP 24 -kokouksessa päätettiin vuodesta 2025 alkaen sovellettavasta uudesta kunnianhimoisemmasta tavoitteesta, joka menee pidemmälle kuin nykyinen sitoumus ottaa käyttöön 100 miljardia dollaria vuodessa vuodesta 2020 alkaen; ilmaisee kuitenkin huolensa siitä, että kehittyneiden maiden tämänhetkiset sitoumukset eivät edelleenkään vastaa läheskään niiden yhteistä tavoitetta, joka on 100 miljardia dollaria vuodessa; odottaa kehittyvien talouksien osallistuvan vuodesta 2025 alkaen kansainvälisen ilmastorahoituksen lisäämiseen tulevaisuudessa;

49. toteaa, että ilmastonmuutos ei ole paikallinen haaste ja että ilmastovaikutukset EU:n ulkopuolella vaikuttavat myös EU:hun, sillä hirmumyrskyjen, kuivuuden, tulvien ja metsäpalojen kaltaiset tapahtumat voivat vaikuttaa EU:n elintarviketurvaan ja vesiturvallisuuteen sekä tavaroiden ja palvelujen toimitusketjuihin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään ensisijaisesti sopeutumistoimiin tarkoitettua kansainvälistä ilmastorahoitusta, jotta se olisi samalla tasolla kuin hillintätoimien rahoitus, ja myöntämään ilmastorahoitusta menetyksiin ja vahinkoihin;

50. korostaa, että on tärkeää saattaa toimintavalmiiksi maailmanlaajuinen sopeutumistavoite ja ottaa käyttöön huomattavasti uusia varoja kehitysmaiden sopeutumista varten; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita sitoutumaan siihen, että ne lisäävät merkittävästi sopeutumistoimiin myöntämäänsä rahoitusta; toteaa, että menetyksiä ja vahinkoja koskevassa kysymyksessä on edistyttävä ja sitä varten olisi otettava käyttöön täydentäviä resursseja julkisen rahoituksen innovatiivisista lähteistä Varsovan kansainvälisen mekanismin nojalla;

51. painottaa kestävän rahoituksen merkitystä ja pitää välttämättömänä, että tärkeimmät kansainväliset rahoituslaitokset hyväksyvät ja kehittävät nopeasti vihreää rahoitusta, jotta saadaan aikaan onnistunut maailmantalouden hiilestä irtautuminen; tähdentää, että EU:n kestävän rahoituksen toimintasuunnitelma on pantava täytäntöön, ja suhtautuu myönteisesti kestävää rahoitusta koskevan kansainvälisen foorumin perustamiseen;

52. korostaa lisäksi yksityisen sektorin, myös yritysten ja rahoitusmarkkinoiden, roolia kestävyystavoitteiden saavuttamisessa; pitää myönteisinä pyrkimyksiä ottaa käyttöön rahoituksen kestävyyttä koskevaa lainsäädäntöä ja vaatii komissiota edellyttämään investointien kohteena olevilta yhtiöiltä läpinäkyvyyttä ja vastuuvelvollisuutta, erityisesti kun kestävyyttä ja ihmisoikeuksia horjutetaan kehitysmaissa;

53. suhtautuu myönteisesti sopimukseen, jonka 196 hallitusta teki biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen COP 14 -kokouksessa ja jolla pyritään lisäämään luontoon ja ihmisiin tehtäviä investointeja vuoteen 2020 mennessä ja sen jälkeen; korostaa, että talouskasvulla voidaan helpottaa kestävää kehitystä vain siinä tapauksessa, että se irrotetaan biologisen monimuotoisuuden heikkenemisestä ja luonnon kyvystä palvella ihmisiä;

54. korostaa, että EU:n talousarviossa olisi otettava johdonmukaisesti huomioon EU:n antamat kestävää kehitystä koskevat kansainväliset sitoumukset sekä sen keskipitkän ja pitkän aikavälin ilmasto- ja energiatavoitteet ja että sillä ei pitäisi haitata kyseisiä tavoitteita tai vaikeuttaa niiden täytäntöönpanoa; kehottaa siksi komissiota varmistamaan EU:n investointien kestävyyden ilmaston ja biologisen monimuotoisuuden kannalta ja esittämään tarvittaessa yhdenmukaisia ja sitovia sääntöjä; vaatii komissiota varmistamaan, että seuraava monivuotinen rahoituskehys on täysin Pariisin sopimuksen mukainen ja että mitkään menot eivät saa olla ristiriidassa sen kanssa; pitää tärkeänä vihreän ilmastorahaston lisärahoitusta ja kannustaa jäsenvaltioita vähintään kaksinkertaistamaan maksuosuutensa alustavaa varojen käyttöönottoa varten; pitää myönteisenä EIP:n hallintoneuvoston päätöstä lopettaa useimpien fossiilisia polttoaineita koskevien energiahankkeiden rahoitus vuoden 2021 lopusta alkaen ja lisätä asteittain ilmastotoimiin ja ympäristökestävyyteen osoitetun rahoituksen osuutta siten, että vuodesta 2025 alkaen se on 50 prosenttia EIP:n toimista; katsoo, että tämä on ensimmäinen kunnianhimoinen askel kohti EIP:n muuttamista Euroopan ilmastopankiksi; pyytää jäsenvaltioita soveltamaan samaa periaatetta vientiluottotakuisiin; kehottaa antamaan julkisia takuita vihreille investoinneille sekä vihreää rahoitusta koskevia tunnuksia ja veroetuja vihreille investointirahastoille ja vihreiden joukkovelkakirjojen liikkeeseen laskemiselle; korostaa, että tutkimukseen ja teollisesti sovellettaviin innovaatioihin tarvitaan tavoitteellisempaa rahoitusta;

55. kehottaa EIP:tä tarkistamaan ilmastostrategiaansa vuonna 2020 ja hyväksymään konkreettisia ja kunnianhimoisia toimintasuunnitelmia noudattaakseen sitoumustaan mukauttaa kaikki rahoitustoimensa Pariisin sopimuksen mukaisiksi sekä mukauttamaan kiireellisesti kaikki alakohtaiset lainanantopolitiikkansa ja -ohjeensa Pariisin sopimuksen tavoitteisiin;

56. korostaa, että on tärkeää toteuttaa oikeudenmukainen siirtymä ilmastoneutraaliin talouteen ja että tarvitaan ennakoivaa ja osallistavaa toimintatapaa, jotta voidaan varmistaa, että kansalaiset hyötyvät siirtymästä, ja tukea heikoimmassa asemassa olevia alueita ja yhteisöjä; katsoo, että oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustaminen on yksi niistä välineistä, joita voidaan käyttää EU:n tasolla takaamaan osallistava ja tietoon perustuva siirtymä niille EU:n kansalaisille ja alueille, joihin hiilestä irtautuminen vaikuttaa eniten, kuten siirtymävaiheessa oleville hiilikaivosalueille; toteaa, että korvausrahastot eivät yksin takaa oikeudenmukaista siirtymää ja että kaiken siirtymäpolitiikan ytimessä olisi oltava kattava EU:n strategia näiden EU:n alueiden kehittämiseksi ja nykyaikaistamiseksi ja siirtymäprosessin eturintamassa olevien tukemiseksi; on sitä mieltä, että EU:n ilmastosiirtymän on oltava ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävää; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön asiaa koskevia asianmukaisia politiikkatoimia ja rahoitusta, joiden ehtona on asianomaisten jäsenvaltioiden koko talouden hiilestä irtautumista koskevat lyhyen ja pidemmän aikavälin sitoumukset, jotka ovat selkeitä, uskottavia ja täytäntöönpanokelpoisia, mukaan lukien sellaisten konkreettisten politiikkatoimien sisällyttäminen niiden lopullisiin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin, joilla pyritään vaiheittain luopumaan hiilestä, muista fossiilisista polttoaineista ja fossiilisten polttoaineiden tuista aikataulussa, joka vastaa EU:n sitoumusta pitää ilmaston lämpeneminen Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden ja vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitteen mukaisena;

57. toteaa, että energiajärjestelmän demokratisointi on ratkaisevan tärkeää kestävän energiasiirtymän onnistumisen kannalta; kehottaa siksi parantamaan kansalaisten oikeuksia ja valmiuksia osallistua turvallisen ja puhtaan energian tuottamiseen;

58. korostaa, että on tärkeää aloittaa keskustelut sellaisten maailman maiden kanssa, jotka ovat tällä hetkellä riippuvaisia fossiilisten polttoaineiden viennistä, jotta voidaan määrittää, miten yhteistä energia- ja ilmastoturvallisuutta koskeva strategia voidaan panna täytäntöön siten, että se parantaa näiden alueiden tulevaisuudennäkymiä;

59. katsoo, että ydinenergialla voi olla merkitystä ilmastotavoitteiden saavuttamisessa, koska se ei aiheuta kasvihuonekaasupäästöjä ja sillä voidaan myös varmistaa merkittävä osuus sähköntuotannosta Euroopassa; katsoo kuitenkin, että ydinenergiasta syntyvän jätteen vuoksi tämä energiamuoto edellyttää keskipitkän ja pitkän aikavälin strategiaa, jossa otetaan huomioon teknologinen kehitys (laser, fuusio jne.), jolla pyritään parantamaan koko alan kestävyyttä;

60. tukee valtiovarainministerien ilmastokoalition työtä ja kannustaa kaikkia hallituksia hyväksymään koalition sitoumuksen mukauttaa kaikki valtiovarainministeriöiden vastuualueeseen kuuluvat toimet ja käytännöt Pariisin sopimuksen tavoitteisiin ja ottaa käyttöön tehokas hiilen hinnoittelu Helsingin periaatteiden mukaisesti;

Torstai 28. marraskuuta 2019

61. muistuttaa sopimuspuolia tarpeesta osoittaa riittävästi resursseja, jotta sitoumukset voidaan muuttaa toimiksi ja panna täytäntöön Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet; antaa tukensa kasvavalle innostukselle ottaa käyttöön hiilen sopeuttamismekanismi EU:n rajoilla EU:hun suuntautuvaa tuontia varten, jotta voidaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kansainväliselle kaupalle ja välttää hiilivuoto;

Valtiosta riippumattomien toimijoiden rooli

62. pitää myönteisenä päättäväistä ja kasvavaa ilmastonmuutoksen vastaista nuorisoliikettä; pitää erityisen tärkeänä merkityksellisen vuoropuhelun käynnistämistä nuorten kanssa ja heidän kannustamistaan osallistumaan poliittiseen päätöksentekoon kaikilla tasoilla; pitää myönteisenä, että yhä suurempi ja moninaisempi joukko valtiosta riippumattomia toimijoita ympäri maailman on sitoutunut konkreettisia ja mitattavissa olevia tuloksia tuottaviin ilmastotoimiin; korostaa kansalaisyhteiskunnan, yksityisen sektorin ja valtiotasoa alempien hallintotasojen ratkaisevaa roolia yleiseen mielipiteeseen ja valtion toimiin vaikuttamisessa ja niiden ohjaamisessa sekä hillitsemis- ja sopeutumistoimien kehittämistä ja täytäntöönpanoa koskevien tietojen ja parhaiden käytäntöjen jakamisessa; kehottaa EU:ta, jäsenvaltioita ja kaikkia sopimuspuolia edistämään ja tukemaan valtiosta riippumattomien toimijoiden toimintaa sekä toimimaan niiden kanssa, sillä niistä on yhä enenevässä määrin tulossa edelläkävijöitä ilmastonmuutoksen torjunnassa; katsoo lisäksi, että kansalaiset olisi otettava mukaan ja että yleisön tietoisuutta olisi lisättävä;

63. painottaa kaupunkien olennaisen tärkeää roolia Pariisin sopimuksen tavoitteiden toteuttamisessa, kun otetaan huomioon, että YK:n vuonna 2018 julkaiseman kestävän kehityksen tavoitetta 11 koskevan tiivistelmäraportin ”Tracking Progress towards Inclusive, Safe, Resilient and Sustainable Cities and Human Settlements” mukaan kaupungit aiheuttavat yli 70 prosenttia kaikista kasvihuonekaasupäästöistä, jätteestä ja ilman pilaantumisesta; on tyytyväinen 102 kaupungin YK:n ilmastohuippukokouksessa antamaan sitoumukseen saavuttaa hiilineutraalius vuoteen 2050 mennessä; kehottaa osapuolia ottamaan kaupungit tiiviimmin mukaan päästövähennyssuunnitelmiinsa;

Avoimuus, osallistavuus ja läpinäkyvyys

64. korostaa, että kaikkien osapuolten tosiasiallinen osallistuminen on tarpeen, jotta voidaan saavuttaa tavoite, jonka mukaan maapallon keskilämpötilan nousu rajoitetaan 1,5 celsiusasteeseen, mikä puolestaan edellyttää, että on käsiteltävä eri osapuolten etuja ja myös eturistiriitoja; toistaa tässä yhteydessä tukevansa sitä, että osana ilmastonmuutossopimusta otetaan käyttöön erityinen eturistiriitoja koskeva menettelytapa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita johtamaan tätä prosessia rakentavalla tavalla vaarantamatta ilmastonmuutossopimuksen ja Pariisin sopimuksen tavoitteita;

65. korostaa, että 80 prosenttia ilmastonmuutoksen vuoksi siirtymään joutuneista ihmisistä on naisia ja lapsia, joihin ilmastonmuutos vaikuttaa yleensä enemmän kuin miehiin ja joihin kohdistuu suurempi rasite, eivätkä he siitä huolimatta ole yhtä paljon mukana ilmastotoimia koskevassa keskeisessä päätöksenteossa; korostaa näin ollen, että kaikkien syrjään joutuneiden sukupuolten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen sekä heidän täysimääräinen ja tasavertainen osallistumisensa ja johtajuutensa ilmastonmuutossopimuksen kaltaisilla kansainvälisillä foorumeilla sekä heidän mukanaolonsa kansallisissa, alueellisissa ja paikallisissa ilmastotoimissa on erittäin tärkeää näiden toimien onnistumisen ja tehokkuuden kannalta; katsoo, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi tuettava täysimääräisesti ilmastonmuutossopimuksen sukupuolten tasa-arvoa edistävän toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa erityisesti valtavirtaistamalla sukupuolinäkökulma EU:n ilmasto- ja kehityspolitiikkaan ja edistettävä alkuperäisväestöön kuuluvien naisten ja naisten oikeuksien puolustajien osallistumista ilmastonmuutossopimusta koskevaan prosessiin;

66. toteaa, että ilmastonmuutoksen seuraukset esimerkiksi henkiin jäämisen, ravinnon saamisen ja koulutukseen pääsyn osalta ovat erityisen vakavia lasten ja nuorten terveyden, suojelun ja kehityksen kannalta; katsoo, että näitä haitallisia vaikutuksia on tarpeen rajoittaa;

Kaikkien alojen kattavat ponnistelut

67. kehottaa komissiota tarkastelemaan yhteyksiä ja muita yhteistyömuotoja kolmansien maiden ja alueiden hiilimarkkinoiden sidosryhmien kanssa ja kannustamaan uusien hiilimarkkinoiden ja muiden hiilen hinnoittelumekanismien perustamista, mikä parantaa tehokkuutta, säästää kustannuksia ja vähentää hiilivuodon riskiä luomalla maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset; kehottaa komissiota laatimaan suojatoimia, joiden avulla varmistetaan, että kaikki EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden järjestelmien yhteydet tuottavat pysyvän lisäpanoksen ilmastonmuutoksen vaikutusten hillintään eivätkä vaaranna EU:n sisäisiä kasvihuonekaasupäästöjä koskevia sitoumuksia;

68. muistuttaa, että kaikkien alojen on annettava panoksensa ilmastoneutraalin talouden saavuttamiseen ja että EU:n talouden hiilestä irtautuminen ei saisi johtaa hiilipäästöjen siirtymiseen kolmansiin maihin hiilivuodon kautta, vaan siitä olisi tultava menestyksekäs taloutemme ja teollisuutemme kannalta riittävien investointien, soveltuvien välineiden ja tarvittavien läpimurtoinnovaatioiden ja -teknologian kehittämismahdollisuuksien ansiosta; uskoo markkinapohjaisten lähestymistapojen onnistumiseen; katsoo, että hiilitullitoimien on perustuttava toteutettavuustutkimukseen ja niiden on oltava WTO:n sääntöjen mukaisia;

69. panee merkille komission puheenjohtajaksi valitun Ursula von der Leyenin ilmoituksen päästökauppajärjestelmän laajentamisesta aloille, jotka eivät vielä kuulu EU:n kauppajärjestelmään; torjuu suoran sisällyttämisen EU:n päästökauppajärjestelmään;

70. korostaa, että liikenneala on ainoa ala, jonka päästöt ovat lisääntyneet vuoden 1990 jälkeen; korostaa, että tämä ei pitkällä aikavälillä ole hiilineutraaliustavoitteen mukaista, minkä vuoksi päästöjen tulee vähentyä enemmän ja nopeammin kaikilla yhteiskunnan aloilla, myös ilmailun ja merenkulun aloilla; palauttaa mieliin, että liikennealan on irtaannuttava hiilestä kokonaan viimeistään vuoteen 2050 mennessä; huomauttaa komission analyysin osoittavan, että Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) ja Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) suunnittelemat tämänhetkiset maailmanlaajuiset tavoitteet ja toimenpiteet eivät täysimääräisesti toteutettuinakaan riittäisi tarvittaviin päästövähennyksiin ja että tarvitaan merkittäviä koko taloutta koskevan kasvihuonekaasujen nollanettopäästötavoitteen mukaisia lisätoimia; katsoo, että sen varmistamiseksi, että kansallisesti määritellyt panokset ovat Parisiin sopimuksessa edellytettyjen koko taloutta koskevien sitoumusten mukaisia, osapuolia olisi kannustettava sisällyttämään niihin kansainvälisen laiva- ja lentoliikenteen tuottamat päästöt sekä hyväksymään ja panemaan täytäntöön toimenpiteitä kansainvälisellä, alueellisella ja paikallisella tasolla näiden alojen päästöjen vähentämiseksi;

71. muistuttaa, että vuoteen 2020 mennessä lentoliikenteen kansainvälisten päästöjen ennakoidaan olevan noin 70 prosenttia suurempia kuin vuonna 2005 ja nousevan vielä lisää 300–700 prosenttia vuoteen 2050 mennessä; on huolestunut kansainvälistä lentoliikennettä koskevalle ICAO:n päästöhyvitysjärjestelmälle (CORSIA) asetetusta tavoitetasosta, kun otetaan huomioon meneillään oleva työ niiden standardien ja suositeltujen menettelytapojen vahvistamiseksi, joita on määrä noudattaa pantaessa järjestelmää täytäntöön vuodesta 2019 eteenpäin; korostaa, että nykyiset normit ovat epätyydyttäviä ja että CORSIAn heikentämistä entisestään ei voida hyväksyä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kaikkensa CORSIAn määräysten vahvistamiseksi ja tukemaan sellaisen pitkän aikavälin tavoitteen hyväksymistä, jolla ilmailualan päästöjä vähennetään merkittävästi samalla kun turvataan EU:n lainsäädännöllinen autonomia päästökauppadirektiivin täytäntöönpanossa; korostaa lisäksi, että ilmailun muihin kuin kasvihuonekaasupäästöihin on puututtava EU:n ja kansainvälisissä järjestelmissä;

72. ilmaisee syvän huolensa päätöslauselman A40–19 hyväksymisestä ICAO:n 40. yleiskokouksessa ja CORSIAn niin kutsutusta yksinoikeuslausekkeesta; kehottaa jäsenvaltioita esittämään tätä päätöslauselman osaa koskevan virallisen varauman, jotta voidaan säilyttää unionin lainsäädännöllinen autonomia ilmailualan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtäävien toimenpiteiden osalta;

73. palauttaa mieliin oikeudellisen velvoitteen, jonka mukaan komission on esitettävä 12 kuukauden kuluessa siitä, kun ICAO on hyväksynyt asiaa koskevat välineet, ja ennen kuin CORSIAn toiminta alkaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa se tarkastelee muun muassa CORSIAn tavoitetasoa ja yleistä ympäristötavoitteiden loukkaamattomuutta, mukaan lukien sen yleinen tavoitetaso Pariisin sopimuksen päämäärien suhteen; korostaa, että Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat lainsäädäntövallan käyttäjinä ainoat toimielimet, jotka voivat päättää mahdollisista tulevista muutoksista päästökauppadirektiiviin; korostaa kuitenkin, että päästökauppadirektiiviin olisi tehtävä ainoastaan sellaisia muutoksia, jotka ovat yhteensopivia koko EU:n taloutta koskevan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumuksen kanssa, ja että tähän sitoumukseen ei sisälly päästöhyvitysten käyttö vuoden 2020 jälkeen;

74. pitää myönteisenä, että ilmailun hinnoittelua koskeva EU:n laajuinen koordinoitu lähestymistapa on saanut yhä enemmän tukea taakseen, ja tähän liittyen kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian energiaverodirektiivin kunnianhimoisen tarkistuksen, johon sisältyy kerosiiniin ja meriliikenteessä käytettäviin polttoaineisiin nykyisin sovellettavien verovapautusten lopettaminen;

75. muistuttaa, että laivaliikenteen hiilidioksidipäästöjen arvioidaan lisääntyvän 50–250 prosenttia vuoteen 2050 mennessä; pitää myönteisenä sopimusta alusten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevasta ensimmäisestä IMO:n strategiasta, sillä se on alan ensimmäinen askel, jolla pyritään edistämään Pariisin sopimuksen lämpötilatavoitteen saavuttamista; vaatii IMO:ta etenemään pikaisesti lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimenpiteiden hyväksymisessä ja auttamaan siten strategian tavoitteiden saavuttamisessa; korostaa, että ennen vuotta 2023 on tärkeää toteuttaa kiireellisiä lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimenpiteitä; kehottaa EU:ta, komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kaikkensa tukeakseen Välimeren nopeaa nimeämistä yhdistetyksi rikin oksidien ja typen oksidien päästöjen valvonta-alueeksi, sillä tämä on ratkaiseva edistysaskel meriliikenteen päästöjen vähentämisessä Euroopassa; korostaa, että meriliikenteen päästöihin puuttumiseksi tarvittavia lisätoimenpiteitä ja -toimia, kuten hiilen hinnoitteluvälineitä, on tarkasteltava välittömästi alan vähäpäästöisen siirtymästrategian mukaisesti; katsoo näin ollen, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi seurattava tiiviisti IMO:n ensimmäisen strategian vaikutuksia ja täytäntöönpanoa; pitää myönteisenä ehdotusta EU:n asetukseksi, jolla otettaisiin asianmukaisella tavalla huomioon alusten polttoöljynkulutusta koskevien tietojen maailmanlaajuinen tiedonkeruujärjes-

Torstai 28. marraskuuta 2019

telmä (MRV) ja IMO:n maailmanlaajuinen tiedonkeruujärjestelmä alusten polttoöljynkulutuksesta; muistuttaa, että MRV on ensimmäinen vaihe kohti järjestelmää, jossa EU kykenee asettamaan pakollisia tavoitteita päästöjen vähentämiseksi; kehottaa komissiota osana vuoteen 2050 ulottuvaa hiilestä irtautumista koskevaa strategiaa mahdollisimman pian harkitsemaan EU:n lisätoimia, kuten meriliikenteen alan sisällyttämistä päästökauppajärjestelmään ja alusten tehokkuusnormien ja merkintöjen käyttöönottamista, ja ehdottamaan yhteistyöstrategiaa muiden mahdollisimman nopeaan toimintaan valmiiden osapuolten kanssa, jotta voidaan vähentää meriliikenteen päästöjä Pariisin sopimuksen lämpötilatavoitteen mukaisesti;

76. korostaa, että päästöjen vähentämiseksi on jo olemassa yksinkertaisia ratkaisuja, kuten nopeusrajoitusten alentaminen tai päästöjen valvonta-alueiden perustaminen, joista määrätään kansainvälisessä MARPOL-yleissopimuksessa; toteaa, että hiilestä irtautumisen strategian ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman olisi edistettävä investointeja, kunnianhimoista tutkimusta päästöttömistä aluksista ja vihreistä aluksista, joissa on ympäristöystävällisiä komponentteja, parempi jätehuolto ja parempi vesihuolto, sekä infrastruktuurin parannuksia, kuten satamien sähköistäminen, joita tarvitaan markkinoiden laajentamiseksi ennen vuotta 2030;

77. kehottaa lisäämään vaihtoehtoisten polttoaineiden tutkimukseen ja markkinoille saattamiseen tarkoitettua rahoitusta;

78. muistuttaa, että 23 prosenttia maailman kasvihuonekaasupäästöistä on peräisin maataloudesta; korostaa, että riittävän ravinnon takaamiseksi maailman kasvavalle väestölle tarvitaan investointeja älykkäisiin viljelytekniikkoihin ja tuotantomenetelmiin, kuten metaanin talteenottoon lannasta, lannoitteiden tehokkaampaan käyttöön, biomassan vaiheittaiseen käyttöön sekä lihan- ja maidontuotantomenetelmien tehokkuuden lisäämiseen;

79. muistuttaa, että vaikka maatalous aiheuttaa noin 10 prosenttia EU:n kasvihuonekaasupäästöistä, se voi auttaa EU:ta päästöjen vähentämisessä maaperän hyvän hoidon, peltometsätalouden, biologisen monimuotoisuuden suojelun ja muiden maankäytön suunnitelutekniikoiden avulla; toteaa, että maataloudessa voidaan säästää päästöjä noin 3,9 gigatonnia hiilidioksidiekvivalentteina vuodessa vuoteen 2050 mennessä eli noin kahdeksan prosenttia maailman nykyisistä kasvihuonekaasupäästöistä;

80. huomauttaa, että noin 60 prosenttia maailman metaanipäästöistä on peräisin maatalouden, kaatopaikkojen ja jätevesihuollon kaltaisista lähteistä sekä fossiilisten polttoaineiden tuotannosta ja siirrosta putkien avulla; muistuttaa, että metaani on vaikutukseltaan merkittävä kasvihuonekaasu, jonka lämmitysvaikutus sadan vuoden aikana on 28-kertainen hiilidioksidiin verrattuna; muistuttaa komissiota sen oikeudellisesta velvollisuudesta tarkastella mahdollisimman pian toimintapoliittisia vaihtoehtoja metaanipäästöjen vähentämiseksi pikaisesti osana EU:n strategista metaanisuunnitelmaa; kehottaa komissiota esittämään parlamentille ja neuvostolle tätä koskevia asiaankuuluvia lainsäädäntöehdotuksia toimikautensa ensimmäisen puoliskon aikana;

81. toteaa, että maatalousalalla voi olla myönteinen ja merkittävä rooli ilmastonmuutoksen torjunnassa, ja korostaa YMP:n uudistamisen merkitystä, jotta voidaan auttaa maanviljelijöitä ilmaston kannalta älykkäiden maatalouskäytäntöjen, kuten hiilidioksidin talteenoton ja hiilipäästöjen kierrättämisen, kehittämisessä ja käyttöönotossa;

82. painottaa luonnollisten hiilinielujen tärkeää roolia kasvihuonekaasuneutraaliuden saavuttamisessa EU:ssa; kehottaa komissiota kehittämään EU:lle yksityiskohtaisen strategian luonnollisten hiilinielujen kestäväksi vahvistamiseksi vuodeksi 2050 asetetun kasvihuonekaasuneutraaliutta koskevan tavoitteen mukaisesti; kannustaa jäsenvaltioita huolehtimaan perinpohjaisesti tästä näkökohdasta pitkän aikavälin strategioissaan, kuten hallintoa koskevan asetuksen 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa edellytetään;

83. toteaa, että hiilidioksidin talteenotolla ja varastoinnilla on tärkeä rooli useimmissa 1,5 celsiusastetta koskevissa suunnitelmissa, jotka sisältyvät hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin 1,5 celsiusastetta koskevaan erityisraporttiin ja komission tiedonantoon ”Puhdas maapallo kaikille”;

84. tukee painokkaampia toimia jäsenvaltioiden strategisen energiateknologiasuunnitelman mukaisesti asettamien tavoitteiden saavuttamiseksi, jotta hiilidioksidin talteenotto ja varastointi kaupallisessa mittakaavassa voidaan panna täytäntöön EU:n energia- ja teollisuusaloilla sekä kehittää vankka sääntelykehys auttamaan hiilidioksidin suorassa poistamisessa ilmakehästä turvalliseen varastoon vuoteen 2022 mennessä;

85. pitää erittäin valitettavana, että fossiilisten polttoaineiden tuet kasvavat edelleen ja niiden määrä EU:ssa on noin 55 miljardia euroa vuodessa; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita pikaisesti sisällyttämään lopullisiin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsa konkreettisia politiikkatoimia, aikatauluja ja toimenpiteitä, jotta kaikki suorat ja epäsuorat fossiilisten polttoaineiden tuet voidaan poistaa vaiheittain vuoteen 2020 mennessä niin, että voidaan täyttää EU:n maailmanlaajuiset sitoumukset ja vapauttaa resursseja, joita voitaisiin käyttää ilmastoneutraalin yhteiskunnan aikaansaamiseksi; kehottaa kaikkia muita osapuolia ryhtymään samanlaisiin toimiin;

86. pitää myönteisenä Montrealin pöytäkirjan Kigalin muutoksen voimaantuloa; uskoo, että sen pitäisi antaa EU:lle uusi sysäys fluorattuja kaasuja koskevan asetuksen nopeaan tarkistamiseen, jolloin voidaan puuttua EU:n ilmastoa koskevaa kunnianhimoa uhkaaviin tunnettuihin puutteisiin, kuten fluorihiilivetyjen (HFCt) laittomaan kauppaan ja riittämättömiin toimiin rikkiheksafluoridin (SF_6) käytön estämiseksi;

Teollisuus ja kilpailukyky

87. katsoo, että taloudellisen vaurauden, teollisuuden kilpailukyvyn, kestävän kehityksen ja ilmastopolitiikan olisi vahvistettava toisiaan; korostaa, että EU:n olisi näytettävä esimerkkiä siirryttäessä kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouteen vuoteen 2050 mennessä ja turvattava siten kilpailuetu EU:n teollisuudelle;

88. korostaa, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen on ensiarvoisen tärkeää, mutta katsoo, että samalla on huolehdittava EU:n työpaikkojen ja teollisen perustan säilyttämisestä, jotta annetaan tämän alan työntekijöille tulevaisuudenuskoa ja osoitetaan maailmalle, että teollisuus ja ilmastoneutraalius voidaan sovittaa yhteen; pitää erittäin tervetulleena monien eurooppalaisten teollisten toimijoiden sitoutumista ja panostamista siihen, että niistä tulee ilmastoneutraaleja, ja kannustaa edelleen epäröiviä aloja tai yrityksiä seuraamaan lukuisia hyviä esimerkkejä;

89. on tyytyväinen myös EU:n kansalaisten, yritysten ja teollisuuden tähänastisiin ponnisteluihin ja edistymiseen Pariisin sopimuksen velvoitteiden täyttämiseksi Katowicen säännöstön mukaisesti; toteaa kuitenkin, että nämä toimet eivät riitä kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouteen pääsemiseksi vuoteen 2050 mennessä; kannustaa siksi jäsenvaltioita ja niiden alueita ja kuntia sekä yrityksiä ja teollisuutta asettamaan kunnianhimoisempia tavoitteita ja pyrkimään niihin aktiivisesti Euroopan vihreän kehityksen ohjelman avulla, jotta voidaan vastata ilmastohaasteisiin ja hyödyntää täysimääräisesti Pariisin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia;

90. korostaa, että vakaa ja luotettava oikeudellinen kehys ja selkeät poliittiset signaalit sekä EU:n tasolla että maailmanlaajuisesti helpottavat ja tehostavat ilmastoon liittyviä investointeja ja voivat auttaa ehkäisemään hiililukkiutumaa; korostaa tässä yhteydessä ”Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille” -lainsäädännön asianmukaisen ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon merkitystä ja kehottaa laatimaan EU:n pitkän aikavälin teollisuuspoliittisen strategian ja EU:n ilmastolainsäädännön Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n sitoumusten mukaisesti, jotta voidaan varmistaa EU:n teollisuuden lyhyen ja pitkän aikavälin kehitys erityisesti tukemalla pk-yrityksiä, luomalla laadukkaita työpaikkoja ja mahdollistamalla ekologinen siirtymä samalla kun varmistetaan, että EU:n teollisuus on maailmanlaajuisesti kilpailukykyinen, että EU saavuttaa kasvihuonekaasujen nettopäästöttömyyden vuoteen 2050 mennessä ja että ketään ei jätetä jälkeen;

91. pitää myönteisenä, että useat maat, joissa sijaitsee joitakin EU:n energiavaltaisten teollisuudenalojen tärkeimmistä kilpailijoista, ovat ottaneet käyttöön hiilipäästökaupan tai muita hinnoittelumekanismeja; kehottaa muita maita noudattamaan tätä esimerkkiä; kehottaa ulottamaan nämä mekanismit kaikkiin energiavaltaisiin teollisuudenaloihin;

92. korostaa, että on tärkeää lisätä laadukkaiden työpaikkojen ja ammattitaitoisten työntekijöiden määrää EU:n teollisuudessa, jotta edistetään innovointia ja siirtymistä kohti kestäviä tuotantoprosesseja; korostaa tarvetta auttaa hiilivaltaisia alueita, joilla on paljon työntekijöitä hiilestä riippuvaisilla aloilla, investoimaan näihin alueisiin ja kehittämään uudelleen- ja täydennyskoulutusohjelmia uusien ja innovatiivisten yritysten, startup-yritysten ja teollisuuden houkuttelemiseksi, jotta voidaan rakentaa kestävää alueellista taloutta ja varmistaa, ettei ketään jätetä jälkeen;

93. korostaa, että kaikilla alueilla ei ole yhtäläisiä lähtökohtia ilmastonmuutoksen torjunnassa, että kaikilla alueilla ei ole samoja välineitä ja että seuraukset vaihtelevat vastaavasti; korostaa siksi, että on olennaisen tärkeää, että siirtymisessä otetaan huomioon heikoimmassa asemassa olevien alueiden, väestöjen ja alojen erityispiirteet;

Torstai 28. marraskuuta 2019

Energiapolitiikka

94. korostaa energia-alan keskeistä roolia siirryttäessä kohti nollanettopäästötaloutta;

95. korostaa, että kestävän energiasiirtymän aikana on käsiteltävä energiaköyhyyttä koskevaa ongelmaa vahvistamalla kuluttajien oikeuksia ja tarjoamalla heille paremmin tietoa, tehostamalla rakennusten energiatehokkuustoimia erityisesti vähätuloisissa kotitalouksissa sekä käsittelemällä tätä ongelmaa sosiaalipoliittisilla toimilla;

96. korostaa energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian merkitystä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä, energiaturvallisuudessa ja energiaköyhyyden lievittämisessä;

97. painottaa, että kaikkien alojen on tehtävä tehokasta yhteistyötä, jotta EU:n talous saadaan hiilivapaaksi ja saadaan aikaan kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt; korostaa, että maiden olisi oltava joustavia sen suhteen, miten ne irrottavat taloutensa hiilestä, jotta voidaan vähentää siirtymään liittyviä sosiaalisia kustannuksia ja saada yhteiskunnallinen hyväksyntä ja tuki;

98. katsoo, että EU:n energian sisämarkkinoiden yhdentymisen jatkaminen on olennaisen tärkeää erityisesti kasvihuonekaasujen nollanettopäästötalouteen pääsemiseksi;

99. muistuttaa, että energiatehokkuuden priorisointi erityisesti toteuttamalla energiatehokkuus ensin -periaatetta ja maailmanlaajuinen johtoasema uusiutuvan energian alalla, ovat EU:n energiaunionin kaksi keskeistä tavoitetta; korostaa, että EU on asettanut vuodeksi 2030 uusiutuvan energian vähimmäistavoitteeksi 32 prosenttia ja energiatehokkuuden vähimmäistavoitteeksi 32,5 prosenttia; korostaa, että vaikka nämä tavoitteet johtavat aikaisempaa suurempiin kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin, ne eivät vastaa uuden komission puheenjohtajan ehdottamaa 50–55 prosentin vähennystä tai tavoitetta rajoittaa maapallon lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen; kehottaa komissiota ja neuvostoa määrittämään lisätoimet, joita tarvitaan uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden edistämiseksi kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen mukaisesti; kehottaa edistämään maailmanlaajuisesti energiatehokkuustoimia ja uusiutuvan energian pikaista käyttöönottoa;

100. pitää myönteisenä uusiutuvien energialähteiden kasvavaa osuutta maailmanlaajuisessa energiahuollossa, erityisesti sähköntuotannossa; on huolissaan uusiutuvan energian hitaasta käyttöönotosta lämmityksessä, jäähdytyksessä ja liikenteessä, erityisesti ilmailussa ja merenkulkualalla; on syvästi huolissaan uusiutuvan energian markkinaosuuden kasvun hidastumisesta EU:ssa (vuodesta 2014), mikä vaarantaa EU:n energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamisen; korostaa, että pitkän aikavälin kestävyystavoitteiden saavuttamiseksi kaikkien alojen on lisättävä uusiutuvan energian käyttöä;

Tutkimus, innovointi, digitaaliteknologiat ja avaruuspolitiikka

101. toteaa, että tieteellä ja tieteeseen perustuvilla innovaatioilla on olennaisen tärkeä rooli onnistuneessa ilmastonmuutoksen torjunnassa sekä Pariisin sopimuksen ja mahdollisen vielä kunnianhimoisemman ilmasto-ohjelman strategisten tavoitteiden saavuttamisessa; painottaa, että EU:n johtajuutta tarvitaan sekä ilmastonmuutoksen torjunnassa että ilmastokestävään kehitykseen suuntautuvan teknologisen edistyksen jouduttamisessa;

102. korostaa, että jatkuva ja tehostettu tutkimus ja innovointi ilmastonmuutoksen hillitsemisen, sopeutumistoimien, resurssitehokkuuden, vähäpäästöisten ja päästöttömien teknologioiden alalla sekä kestävä uusioraaka-aineiden käyttö (”kiertotalous”) ja ilmastonmuutosta koskevien tietojen keruu ovat tärkeitä ilmastonmuutoksen torjumiseksi; korostaa tarvetta asettaa etusijalle kestävien energiahankkeiden rahoittamisen uuden Euroopan horisontti -ohjelman puitteissa ottaen huomioon energiaunionin ja Pariisin sopimuksen mukaiset EU:n sitoumukset;

103. palauttaa mieliin, että tutkimus, innovointi ja kilpailukyky muodostavat yhden EU:n energiaunionistrategian viidestä pilarista; muistuttaa siksi siitä perustavanlaatuisesta roolista, joka tutkijoilla on ilmaston lämpenemisen torjunnassa, ja korostaa tässä yhteydessä tiiviin tieteellisen yhteistyön merkitystä kansainvälisten kumppanien välillä;

104. muistuttaa digitaaliteknologioiden keskeisestä roolista energian ja teollisuuden siirtymän tukemisessa, erityisesti energiatehokkuuden parantamisessa, säästöissä ja päästöjen vähentämisessä; korostaa ilmastohyötyjä, joita Euroopan teollisuudenalojen digitalisointi voi tuoda resurssien tehokkaamman käytön, esimerkiksi kierrättämisen, ja materiaali-intensiteetin vähentämisen myötä; korostaa, että siirto- ja jakeluverkkojen ja energiakaupan keskusten sekä ohjelmistosovelluksilla hallinnoitujen kysyntäjousto-ohjelmien täydellisestä digitalisoinnista saadaan ilmastohyötyjä;

105. tunnustaa EU:n uuden avaruusohjelman merkityksen tuettaessa EU:n toimia ilmastonmuutoksen ja sen vaikutusten torjumiseksi; muistuttaa, että Euroopan maanseurantajärjestelmän Copernicus-ohjelman data- ja tietopalveluilla on ollut keskeinen rooli maapallon seurannassa; korostaa Copernicuksen merkitystä seurantajärjestelmien kansainvälisen koordinoinnin ja siihen liittyvän tiedonvaihdon helpottamisessa;

Ilmastonmuutos ja kehitys

106. muistuttaa, että ilmastonmuutosta ja köyhyyttä käsittelevän YK:n erityisraportoijan 25. kesäkuuta 2019 julkaiseman äärimmäistä köyhyyttä ja ihmisoikeuksia käsittelevän raportin mukaan ilmastonmuutos uhkaa tehdä tyhjäksi viimeisten 50 vuoden aikana tapahtuneen edistyksen kehityksessä, globaalissa terveydessä ja köyhyyden vähentämisessä ja että arvioiden mukaan kehitysmaat joutuvat kantamaan 75–80 prosenttia ilmastonmuutoksen kustannuksista;

107. korostaa, että kehitysmaat ovat kaikkein haavoittuvimpia ja alttiimpia ilmastonmuutokselle ja niillä on heikommat valmiudet kestää sen yhä tuhoisampia vaikutuksia, kuten elintarvike- ja vesikriisejä, luonnonkatastrofien aiheuttamaa fyysistä tuhoa, pakkomuuttoa ja niukoista luonnonvaroista johtuvia kasvavia jännitteitä; muistuttaa, että ilmastonmuutoksella on dramaattisia vaikutuksia kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden pitkän aikavälin talouskehitykseen;

108. viittaa esimerkkeinä trooppisiin hirmumyrskyihin Idai ja Kenneth, joista jälkimmäinen oli kautta aikojen voimakkain Afrikan mantereeseen iskenyt hirmumyrsky, joka aiheutti vuoden 2019 alkupuoliskolla tuhoja Komoreilla, Malawissa, Mosambikissa ja Zimbabwessa, minkä seurauksena monet ihmiset kuolivat ja yli kaksi miljoonaa ihmistä tarvitsi välittömästi humanitaarista apua, jonka kustannukset olivat lähes 400 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria, joista suurimman osan maksoi EU; toteaa, että jälleenrakennuskustannukset olivat arviolta kolme miljardia Yhdysvaltain dollaria;

109. huomauttaa, että kehitysmaiden infrastruktuurien sietokyky on ratkaisevan tärkeää, jotta ne voivat sopeutua ilmastonmuutokseen; korostaa siksi tarvetta edistää investointeja kehitysmaiden kestävään infrastruktuuriin, jotta niitä voidaan auttaa selviytymään yhä vakavammista luonnonkatastrofeista;

110. muistuttaa kannastaan, jonka mukaan vähintään 45 prosenttia vuosiksi 2021–2027 ehdotetusta naapuruus- ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä (NDICI) myönnettävästä rahoituksesta olisi suunnattava ilmasto- ja ympäristötavoitteiden tukemiseen;

111. vaatii yhteistä lähestymistapaa Pariisin sopimuksen ja kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanoon sekä sisä- että ulkopolitiikassa ja ottamaan mahdollisimman tarkasti huomioon kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatteen erityisesti kehityksen, kaupan, maatalouden, energian ja ilmaston osalta;

112. korostaa ilmaston, talouden ja yhteiskunnan keskinäistä riippuvuutta; korostaa erityisesti ilmastonmuutoksen suoria vaikutuksia alkuperäisyhteisöihin ja akuuttia olemassaolouhkaa, joka kohdistuu moniin alkuperäisyhteisöihin, myös yhteisöihin, joilla ei ole koskaan ollut kontakteja ulkomaailmaan; korostaa, että hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin mukaan alkuperäiskansojen perinteinen tietämys on merkittävä voimavara ilmastonmuutoksen ehkäisemisessä erityisesti siksi, että noin 80 prosenttia maailman jäljellä olevasta biologisesta monimuotoisuudesta on alkuperäiskansojen alueilla; on järkyttynyt alkuperäiskansan johtajan Emrya Wajäpin äskettäisestä surmasta Pohjois-Brasiliassa ja pitää myönteisenä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun 29. heinäkuuta 2019 antamaa julkilausumaa, jossa kehotetaan Brasilian hallitusta pysäyttämään tunkeutuminen alkuperäiskansojen alueille ja varmistamaan alkuperäiskansojen kollektiivisten maaoikeuksien rauhanomainen käyttö ILO:n yleissopimuksen nro 169 mukaisesti;

Torstai 28. marraskuuta 2019

113. kehottaa teollisuusmaita, myös EU:n jäsenvaltioita, lisäämään tukeaan tietämyksen jakamiselle, valmiuksien kehittämiselle ja teknologian siirrolle kehitysmaihin ja siten noudattamaan Pariisin sopimuksen 9–11 artiklaa ja Addis Abeban kehitysrahoitusta koskevan toimintasuunnitelman 49, 116 ja 120 artiklaa ja täyttämään samalla kestävän kehityksen tavoitetta 17 koskevat sitoumuksensa, mukaan lukien tavoitteet 17.6–17.8; korostaa tässä yhteydessä myönteisiä mahdollisuuksia lisätä EU:n investointeja lupaaviin tieteellisiin tutkimushankkeisiin; kehottaa lisäksi EU:ta edistämään TRIPS-sopimuksesta ja kansanterveydestä vuonna 2001 annettua Dohan julistusta vastaavan julistuksen hyväksymistä, jotta edistetään ilmastoystävällisen teknologian laillista siirtoa kehitysmaihin;

114. korostaa yksityisten investointien ja kasvun ratkaisevaa merkitystä siirryttäessä ilmastoystävälliseen infrastruktuuriin ja tuotantomenetelmiin; korostaa tarvetta maksimoida tällaisten investointien vaikutus ilmastotoimiin ja kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen muun muassa kannustimien ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien edistämisen avulla; katsoo, että ulkoinen investointiohjelma on tässä suhteessa keskeinen väline; korostaa lisäksi, että osallistavaa ja kestävää kehitystä ja kasvua tarvitaan, jotta kehitysmaat voivat osallistua ilmastosiirtymään muun muassa innovaatiostrategioiden ja teknologisen edistyksen avulla; korostaa, että EU:n olisi pikaisesti edistettävä vastuullista ja kestävää yksityistä rahoitusta, erityisesti mitä tulee ihmisoikeusvelvoitteisiin ja kehitysmaiden kotimaisia talouksia koskeviin rahoitusosuuksiin; varoittaa kuitenkin turvautumasta liiallisesti yksityisen sektorin vapaaehtoisiin toimiin;

115. panee merkille kasvavan kiinnostuksen kehittää standardeja ilmastoystävällisiä ja kestäviä investointeja varten ja toistaa huolensa siitä, että yksityisen sektorin aloitteiden lisääntyminen vaikeuttaa vertailua ja todentamista; pitää tässä yhteydessä myönteisinä komission ja kansainvälisen yhteisön aloitteita, joilla tuetaan investointeja ja poliittista vuoropuhelua ilmastotoimista kehitysmaissa, kuten maailmanlaajuista ilmastonmuutosliittouma plussaa (Global Climate Change Alliance Plus, GCCA+) ja vihreää ilmastorahastoa; kannustaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan kansainvälisillä foorumeilla entistä aktiivisemmin, jotta voidaan edistää ilmastotoimiin tehtävien investointien tehokkuutta ja oikeudenmukaisuutta;

Ilmastodiplomatia

116. kannattaa voimakkaasti EU:n poliittisen yhteydenpidon ja ilmastodiplomatian jatkamista ja vahvistamista, sillä ne ovat olennaisen tärkeitä ilmastotoimien liikkeelle saamiseksi kumppanimaissa ja yleiseen mielipiteeseen vaikuttamiseksi maailmanlaajuisesti; katsoo kuitenkin, että toteutetut toimet ovat olleet selvästi riittämättömiä ja että komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon osoittamat henkilöresurssit eivät ole läheskään riittäviä; ehdottaa siksi tämän alan henkilöresurssien merkittävää lisäämistä; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita lähestymään EU:n ilmastodiplomatiaa kokonaisvaltaisesti luomalla yhteyksiä ilmastonmuutoksen ja kestävän kehityksen, maatalouden, konfliktien ratkaisemisen, muuttoliikkeen ja humanitaaristen huolenaiheiden välille, jotta voidaan helpottaa maailmanlaajuista siirtymistä nollanettopäästöihin, ilmastonkestävyyteen, kestävään kehitykseen sekä elintarvike- ja vesiturvallisuuteen;

117. korostaa, että ilmastomuutoksen seuraukset, kuten ympäristön pilaantuminen, toimeentulon menetys, ilmastonmuutoksen aiheuttamat väestön siirtymiset sekä niihin liittyvät levottomuudet, vaikuttavat yhä voimakkaammin kansainväliseen turvallisuuteen ja alueelliseen vakauteen, ja katsoo, että ilmastonmuutosta voidaan usein pitää uhkien voimistajana; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tekemään sen vuoksi yhteistyötä kumppaneidensa kanssa eri puolilla maailmaa ilmastonmuutoksen vakautta horjuttavien vaikutusten ymmärtämisen, huomioon ottamisen, ennakoimisen ja hallinnan tehostamiseksi; kannustaa panemaan täytäntöön ennakkovaroitusjärjestelmän mahdollisille kriittisille pisteille, jotka voivat heikentää kestäviä rakenteita ja ekosysteemejä suuremmilla alueilla tai mantereilla;

118. pitää myönteisinä eri puolilla maailmaa tehtyjä sitoumuksia ja konkreettisia toimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, kuten monien kehitysmaiden ja pienten saarivaltioiden erittäin kunnianhimoisia sitoumuksia; pitää kuitenkin valitettavana, että monissa suurissa talouksissa ei ole kiinnostusta kansallisesti määriteltyjen panosten lisäämiseen eikä asiasta edes keskustella; muistuttaa, että EU:n osuus maailman kasvihuonekaasupäästöistä on yhdeksän prosenttia mutta sen osuus maailman väestöstä on vain 6,7 prosenttia, minkä vuoksi on ehdottoman tärkeää, että EU:lla on kunnianhimoisempia tavoitteita, erityisesti kun otetaan huomioon sen historiallinen vastuu ilmastonmuutoksesta ja tarve toimia hyvänä esimerkkinä muulle maailmalle; korostaa, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden ja kriittisten pisteiden välttäminen on mahdotonta, jos muut suuret taloudet eivät aseta kunnianhimoisempia tavoitteita;

119. pyytää komissiota analysoimaan välittömästi mahdollisuutta lisätä toimia, joilla kannustetaan muita suuria talouksia lisäämään kansallisesti määriteltyjä panoksiaan, toteuttamaan konkreettisia lisätoimia ja harkitsemaan innovatiivisia lähestymistapoja;

120. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään kaikkia saatavilla olevia välineitä (esimerkiksi kansainväliset neuvottelut, kauppaa koskevat ja alueelliset sopimukset, kansainväliset kumppanuudet) edistääkseen yhteistyötä, joka koskee globaalia siirtymää nollanettopäästöihin, ilmastokestävyyttä, kestävää kehitystä sekä elintarviketurvaa ja vedensaannin varmistamista;

121. korostaa tarvetta ottaa ilmastotavoitteet huomioon kaikissa EU:n politiikoissa, myös kauppapolitiikassa; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki EU:n allekirjoittamat kauppa- ja investointisopimukset ovat kaikilta osin yhteensopivia Pariisin sopimuksen ja kestävän kehityksen tavoitteiden kanssa ja että ympäristö- ja ilmastomääräykset ovat oikeudellisesti sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia; pyytää komissiota laatimaan kattavan arvioinnin nykyisten ja tulevien sopimusten johdonmukaisuudesta Pariisin sopimuksen kanssa; pyytää komissiota varmistamaan, että kaikkiin kauppasopimuksiin sisällytetään Pariisin sopimuksen noudattamista koskevia sitovia lausekkeita ja erityisesti määräyksiä, jotka koskevat metsien hoitoa ja kestävää säilyttämistä; kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota kauppatavaroiden koko elinkaareen tuotteiden kehittämisestä niiden kulutukseen, suojelemaan luonnonvaroja ja ottamaan huomioon kerrannaisvaikutukset esimerkiksi liikenteeseen;

122. kehottaa komissiota ja neuvostoa sisällyttämään Pariisin sopimuksen kauppasopimuksiin, jotta kauppakumppaneita kannustetaan saavuttamaan Pariisin sopimuksen tavoitteet; kehottaa myös komissiota ja neuvostoa tarkistamaan kauppasopimuksia, jotta kunnianhimoisia ilmastovelvoitteita voidaan sisällyttää näihin kahdenvälisiin sopimuksiin ja kannustaa siten kumppaneita ottamaan käyttöön Pariisin sopimuksen mukaisia ilmastostrategioita;

123. pitää erityisen myönteisenä Venäjän ilmoitusta, että se aikoo panna Pariisin sopimuksen täytäntöön;

124. pitää EU:n ja Yhdysvaltojen kumppanuutta erittäin tärkeänä Pariisin sopimuksen strategisten tavoitteiden ja muiden kunnianhimoisten strategioiden saavuttamiseksi; toistaa sen vuoksi pitävänsä valitettavana Yhdysvaltojen presidentin Donald Trumpin ilmoitusta aikomuksestaan vetää Yhdysvallat pois Pariisin sopimuksesta; on erittäin tyytyväinen siihen, että Yhdysvaltojen tärkeimmät osavaltiot, kaupungit, korkeakoulut ja muut valtiosta riippumattomat organisaatiot ovat jatkaneet ilmastotoimia ”We are still in” -kampanjassa; toivoo, että Yhdysvallat liittyy jälleen mukaan ilmastonmuutoksen torjumiseen ja on yhdessä EU:n kanssa eturintamassa neuvottelemassa Pariisin sopimuksen mukaisista maailmanlaajuisista kauppa-, teollisuus- ja energiasopimuksista;

125. pitää erittäin valitettavana Brasilian presidentin Jair Bolsonaron ja Brasilian hallituksen välinpitämätöntä reagointia Brasilian Amazonin metsäpalojen ennennäkemättömän määrään ja laajuuteen; katsoo, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä kansainvälisen yhteistyön ja avustustoiminnan avulla kaikkensa Amazonin alueen ja muiden globaalin ekosysteemin keskeisten alueiden ympäristötuhojen torjumiseksi ja otettava huomioon oman kauppapolitiikkansa mahdollinen rooli;

Euroopan parlamentin rooli

126. katsoo, että parlamentin olisi oltava kiinteä osa EU:n valtuuskuntaa, koska sen on annettava hyväksyntänsä kansainvälisten sopimusten tekemiselle ja se on lainsäätäjänä keskeisessä asemassa Pariisin sopimuksen täytäntöönpanossa unionissa; edellyttää näin ollen, että parlamentin sallitaan osallistua EU:n koordinointikokouksiin COP 25:ssä Madridissa ja että sille taataan oikeus tutustua kaikkiin valmisteluasiakirjoihin neuvottelujen käynnistämisestä lähtien;

o

o o

127. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä ilmastomuutossopimuksen sihteeristölle ja pyytämään, että se välitetään kaikille EU:n ulkopuolisille ilmastonmuutossopimuksen sopimuspuolille.